

پشت پرده ماجرای احتکار موبایل

طبق گفته‌ر ضاعالیان، سخنگوی سابق انجمن تلفن همراه ایران، بخش قابل توجهی از موبایل‌هایی که اخیرابه عنوان کالای احتکار شده شناسایی شده‌اند، در واقع گوشی‌هایی هستند که به دلیل نداشتن کد ساتا امکان رجیستری و فروش نداشته‌اند. در اسفندماه و همزمان با شرایط جنگی، برخی کالاهای بامجوز گمرک و بدون دریافت کد ساتا از گمرک ترخیص شدند تا از خطرات احتمالی در آمان باشند، اما به دلیل اختلال در روندهای بانکی و اداری، کد ساتای این موبایل‌ها صادر نشدو و کالاها در انبار شرکت‌ها باقی ماندند.

به گفته‌عالیان، شرکت‌ها و فعالان صنفی بارها برای تعیین تکلیف این کالاها در خواست داده‌اند، زیرا سرمایه آنها در این گوشی‌ها قفل شده و امکان فروش و تأمین نقدینگی نداشته‌اند. او البته احتمال وجود موارد واقعی احتکار را رد نمی‌کند، اما معتقد است نمی‌توان تمام این کالاها را احتکار شده دانست، چرا که بسیاری از آنها اساساً امکان عرضه نداشته‌اند. عالیان همچنین انتشار خبر احتکار در مقطع فعلی را قابل تأمل دانست؛ چرا که همزمان بحث بازگشایی ثبت سفارش موبایل مطرح بوده است. او احتمال داد انتشار این اخبار بتواند به عنوان علمی یازدنده برای بازگشایی ثبت سفارش عمل کند، هر چند این موضوع در حد یک شائبه است.

او بهترین اقدام فوری را تعیین تکلیف موبایل‌های فاقد کد ساتا و فراهم کردن امکان رجیستری و عرضه آنها دانست. به گفته وی، اگر این کالاها که ارزش آنها بین ۱۰ تا ۵۰ میلیون دلار برآورد شده وارد بازار شوند، می‌توانند طی یک تا دو ماه عرضه را افزایش داده و از فشار قیمتی کم کنند. پس از آن نیز باید ثبت سفارش موبایل به صورت مدیریت‌شده و متناسب با نیاز بازار باز شود.

عالیان در پایان تأکید کرد که موبایل به دلیل نقش مهمش در کار، تحصیل، درمان و زندگی روزمره، باید یک کالای استراتژیک محسوب شود و سیاست‌گذاری‌ها باید به گونه‌ای باشد که مردم با کمبود، افزایش شدید قیمت و مشکلات تأمین مواجه نشوند.

تولید ماهانه ۱،۲ میلیارد قلم نوشت‌افزار در کشور

محمد وصالی، مدیر کل دفتر نوشت‌افزار وزارت صمت، با اشاره به رشد تولید داخلی گفت: حدود ۸۰ درصد نیاز کشور به نوشت‌افزار در داخل تولید می‌شود و بخش زیادی از مواد اولیه این صنعت نیز از منابع داخلی تأمین می‌شود.

وی افزود: نیاز سالانه بازار کشور حدود یک میلیارد ۶۰۰ میلیون قلم است، در حالی که اکنون حدود یک میلیارد و ۷۰۰ میلیون قلم محصول در انبارهای کشور موجود است؛ بنابراین حتی بیش از نیاز بازار، محصول داخلی در اختیار داریم.

وصالی اظهار کرد: در دو محصول اصلی، یعنی مداد و خودکار، تقریباً ۱۰۰ درصد نیاز کشور از تولید داخلی تأمین می‌شود و در سایر محصولات نیز امکان تأمین حدود ۸۰ درصد نیاز بازار وجود دارد. وی با اشاره به فعالیت حدود ۱۵۰ واحد تولیدی گفت: حدود ۳۰ واحد تولیدی شاخص در این صنعت فعالیت می‌کنند که ظرفیت تولید آنها در مجموع به حدود چهار میلیارد قلم می‌رسد.

مدیر کل دفتر نوشت‌افزار وزارت صمت همچنین گفت: حدود ۳۰ هزار نفر در بخش تولید و حدود ۱۲۰ تا ۱۳۰ هزار نفر در واحدهای صنفی این صنعت مشغول به کار هستند. کیفیت محصولات داخلی نیز افزایش یافته و بخشی از تولیدات ایرانی به کشورهای منطقه و اروپا صادر می‌شود.

وصالی در ساره افزایش قیمت‌ها نیز تأکید کرد: افزایش قیمت در صورت انجام در چارچوب ضوابط قانونی قابل پذیرش است. ااماد در صورت تخلف، مردم می‌توانند موارد را از طریق سامانه ۱۲۴ گزارش کنند.

مواد اولیه گران شد بازار لوازم خانگی زیر فشار رکود

قیمت مواد اولیه صنعت لوازم خانگی طی یک سال اخیر جهش کرده و پلی‌پروپیلن با رشد ۲۹۶٫۳ درصدی در صدر قرار گرفته است؛ روندی که هزینه تولید را بالا برده و خرید مردم را دشوار تر می‌کند. بررسی معاملات مواد اولیه مورد استفاده در صنعت لوازم خانگی در بورس کالا طی یک سال اخیر نشان می‌دهد قیمت اغلب نهادهای اصلی این صنعت با رشد قابل توجهی مواجه شده است؛ بر اساس داده‌های معاملات بورس کالا، قیمت پلی‌پروپیلن به عنوان یکی از مواد اولیه مورد استفاده در صنعت لوازم خانگی، در این مدت ۲۹۶٫۳ درصد افزایش یافته و بیشترین رشد قیمت را در میان مواد اولیه مورد بررسی به ثبت رسانده است.

همچنین قیمت ورق رنگی در این بازه زمانی ۱۹۱٫۲۹ درصد افزایش داشته است. ای‌اس‌ای نیز با رشد ۱۸۸٫۵ درصدی، در ردیف دیگر مواد اولیه‌ای قرار گرفته که طی یک سال گذشته افزایش قابل توجهی در قیمت آن ثبت شده است.

در بخش ورق‌های فولادی نیز قیمت‌ها روندی افزایشی داشته‌اند. طبق داده‌های معاملات، قیمت ورق گرم طی یک سال اخیر ۱۵۷٫۳ درصد افزایش یافته و قیمت ورق سرد نیز رشد ۱۴۳ درصدی را تجربه کرده است.

به این ترتیب، پنج ماده اولیه مورد بررسی شامل پلی‌پروپیلن با رشد ۲۹۶٫۳ درصدی بیشترین افزایش قیمت را داشته و پس از آن ورق رنگی با ۱۹۱٫۲۹ درصد، ای‌اس‌با ۱۸۸٫۵ درصد، ورق گرم با ۱۵۷٫۳ درصد و ورق سرد با ۱۴۳ درصد قرار دارند.

باید توجه داشت که افزایش هزینه مواد اولیه می‌تواند به افزایش قیمت تمام‌شده محصولات منجر شود. در چنین شرایطی، تولیدکنندگان برای جبران بخشی از رشد هزینه‌های خود با دو گزینه اصلی مواجه هستند؛ افزایش هزینه‌ها در حاشیه سود خود جذب کنند که می‌تواند سودآوری آنها را تحت فشار قرار دهد، یا بخشی از این افزایش قیمت را به قیمت نهایی محصولات منتقل کنند که در شرایط فعلی بازار، می‌تواند به کاهش بیشتر تقاضا منجر شود.

صنعت، معدن و تجارت

محیط کسب و کار یک گام دیگر نامساعدتر شد

بهار سخت بنگاه‌ها

تبادل

فضای فعالیت اقتصادی در بهار ۱۴۰۵، تنها نشانهای از بهبود نداشت، بلکه یک گام دیگر از شرایط مطلوب فاصله گرفت. تازه‌ترین نتایج پایش ملی محیط کسب و کار که از سوی مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران منتشر شده، نشان می‌دهد شاخص ملی محیط کسب و کار در این فصل به ۶،۲۳ رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با ۶،۲۰ در زمستان ۱۴۰۴ افزایش یافته و با توجه به ساختار شاخص، بیانگر نامساعدتر شدن شرایط فعالیت بنگاه‌هاست. این وضعیت در مقایسه سالانه نیز تصویر چندان امیدوارکننده‌ای ارائه نمی‌دهد. شاخص محیط کسب و کار در بهار سال گذشته ۵،۹۵ بود که در بهار ۱۴۰۵ به ۶،۲۳ رسیده است. به این ترتیب، دشواری فعالیت اقتصادی در فاصله یک سال افزایش یافته است. از سوی دیگر، شاخص پایش محیط کسب و کار آخرین بار در سال ۱۳۹۷ به بالاتر از سطح ۶،۲۰ رسیده بود؛ بنابراین قرار گرفتن شاخص بهار ۱۴۰۵ در سطح ۶،۲۳ از منظر روند تاریخی نیز قابل توجه است.

در همین حال، شاخص اثرگذاری جنگ بر کسب و کارها در بهار ۱۴۰۵ به ۷،۸۷ رسیده است؛ رقمی که نشان می‌دهد پیامدهای جنگ در کنار نااطمینانی‌های اقتصادی، فشار قابل توجهی بر فعالیت بنگاه‌ها وارد کرده است.

کشاورزی و خدمات در مسیر نزولی صنعت با بهبود محدود

بررسی وضعیت سه بخش اصلی اقتصاد نشان می‌دهد فشارهای موجود بر محیط کسب و کار در همه بخش‌ها شدت یکسانی نداشته است. در بهار ۱۴۰۵، شاخص محیط کسب و کار در بخش کشاورزی به ۶،۲۳ رسیده، در حالی که این رقم در زمستان ۶،۰۳ بود. به این ترتیب، کشاورزی در میان سه بخش اصلی اقتصاد نامساعدترین وضعیت را تجربه کرده و فاصله آن با شرایط بهار سال قبل نیز افزایش یافته است. در بخش خدمات نیز شرایط نامساعدتر شده است. شاخص محیط کسب و کار این بخش از ۱۱۰۱ در زمستان به ۶،۲۱ در بهار کاهش یافت. خدمات علاوه بر خامت شرایط نسبت به فصل قبل، از نظر تغییر سالانه نیز افزایش شاخص بیشتری نسبت به دو بخش دیگر داشته است. اما صنعت و روند متفاوتی را ثبت کرده است. شاخص محیط کسب و کار این بخش از ۱،۱۷ در زمستان به ۶،۱۳ در بهار کاهش یافته و صنعت به این ترتیب تنها بخش اصلی اقتصاد بوده که نسبت به فصل قبل اندکی بهبود داشته است. بااین حال، کاهش شاخص صنعت نباید به معنای خروج این بخش از شرایط دشوار تلقی شود. شاخص صنعت همچنان در مقایسه با ۵،۸۸ در بهار سال گذشته در سطح بالاتری قرار دارد. بنابراین، تفاوت میان عملکرد فصلی و سالانه صنعت اهمیت زیادی دارد. کاهش شاخص در مقایسه با زمستان را می‌توان بیشتر به معنای کاهش بخشی از فشارهای موجود دانست، نه بازگشت صنعت به شرایط مطلوب. واقع، هنگامی که شاخص یک بخش نسبت به فصل قبل اندکی کاهش پیدا می‌کند، اما همچنان از سطح سال گذشته بالاتر است، نمی‌توان از تغییر قطعی روند سخن گفت. صنعت همچنان با محدودیت‌هایی در زمینه تأمین مالی، انرژی، مواد اولیه و سیاست‌گذاری مواجه است و کاهش محدود شاخص در بهار بیشتر نشان‌دهنده توقف بخشی از روند نامساعد گذشته است.

قیمت‌ها؛ مهم‌ترین دغدغه بنگاه‌ها

در میان مولفه‌های مختلف محیط کسب و کار، غیر قابل پیش‌بینی بودن و تغییرات قیمت مواد اولیه و

محصولات همچنان مهم‌ترین چالش فعالان اقتصادی در هر سه بخش کشاورزی، صنعت و خدمات بوده است. شاخص این مولفه در سطح کل کشور به ۸،۵۰ رسیده که فاصله قابل توجهی با سایر مشکلات دارد. اهمیت این مساله تنها به افزایش سطح قیمت‌ها محدود نمی‌شود. افزایش هزینه نهاده‌ها به خودی خود الزاماً به معنای شکل‌گیری بحران نیست؛ زیرا در صورت امکان، بنگاه‌می‌تواند قیمت فروش محصولات و خدمات خود را نیز متناسب با افزایش هزینه‌ها تغییر دهد. چالش اصلی زمانی شکل می‌گیرد که فعال اقتصادی نتواند برآورد قابل اتکایی از هزینه‌های تولید در ماه‌های آینده داشته باشد.

در چنین شرایطی، پیش‌بینی سودآوری طرح‌های جدید دشوار می‌شود و سرمایه‌گذاران برای اختصاص منابع به پروژه‌های بلندمدت با احتیاط بیشتری عمل می‌کنند. بنابراین، مساله اصلی تنها افزایش قیمت‌ها نیست، بلکه افزایش نااطمینانی نسبت به مسیر آینده قیمت‌هاست. پس از این عامل، دشواری تأمین مالی از بانک‌ها یا شاخص ۷،۶۷ در جایگاه دوم قرار گرفته است. این شاخص نشان می‌دهد چالش بنگاه‌ها صرفاً به افزایش هزینه‌های تولید محدود نمی‌شود؛ حتی در شرایطی که بنگاه خواهد خود را با تغییرات جدید تطبیق دهد، دسترسی به منابع مالی مورد نیاز برای تأمین سرمایه در گردش یا اجرای سرمایه‌گذاری‌های جدید نیز پادشواری همراه است. عامل سوم نیز بی‌ثباتی سیاست‌ها، قوانین و مقررات و رویه‌های اجرایی ناظر بر کسب و کار بوده که شاخص آن به ۷،۲۷ رسیده است. قرار گرفتن این مولفه در جایگاه سوم نشان می‌دهد بخشی از نااطمینانی موجود در اقتصاد نه از بازار و قیمت‌ها، بلکه از فضای سیاست‌گذاری و مقررات ناشی می‌شود. در سوی دیگر، محدودیت دسترسی به آب با شاخص ۴،۱۱، محدودیت دسترسی به خدمات و محصول با ۴،۵۶ و محدودیت دسترسی به حامل‌های انرژی با ۵،۱۸، مساعدترین مولفه‌های محیط کسب و کار در ارزیابی فعالان اقتصادی بوده‌اند. البته این ترتیبی به معنای بی‌اهمیت بودن مشکلات مربوط به آب یا انرژی نیست؛ بلکه نشان می‌دهد شدت

یکشنبه ۱۵ شهریور ۱۴۰۵ ۲۴ ربیع الاول ۱۴۴۸ | سال سیزدهم | شماره ۳۴۰۲ | Sun, Sep 6, 2026

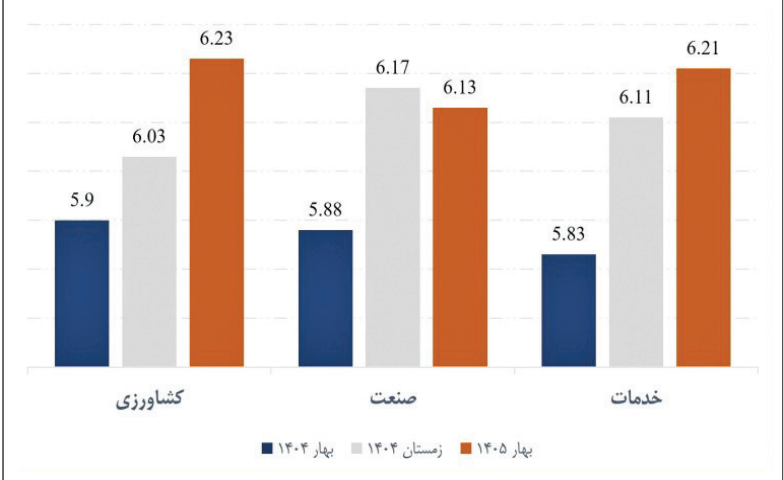
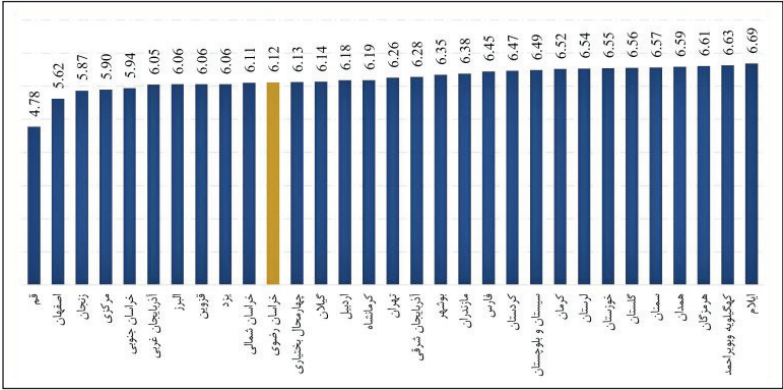
این چالش‌ها در مقایسه با فشار ناشی از قیمت‌ها، تأمین مالی و بی‌ثباتی مقررات، در ارزیابی کلی فعالان اقتصادی پایین‌تر بوده است.

بی‌ثباتی مقررات جای محدودیت اینترنت را گرفت

در بهار ۱۴۰۵، سه مانع اصلی فعالیت اقتصادی به ترتیب شامل غیرقابل پیش‌بینی بودن قیمت مواد اولیه و محصولات، دشواری تأمین مالی از بانک‌ها و بی‌ثباتی سیاست‌ها، قوانین و مقررات بوده‌اند. جابه‌جایی رتبه سوم در این میان قابل توجه است. محدودیت دسترسی به شبکه تلفن همراه و اینترنت در زمستان ۱۴۰۴ برای نخستین بار در میان سه مشکل اصلی فعالان اقتصادی قیمر گرفته بود. اما در بهار ۱۴۰۵ از این فهرست خارج شد و بی‌ثباتی سیاست‌ها و مقررات جای آن را گرفت. این تغییر را می‌توان نشانه‌ای از جابه‌جایی اولویت‌گرانی‌های بنگاه‌ها دانست؛ اختلال در ارتباطات در مقطعی آندر جدی بود که به یکی از سه مانع اصلی فعالیت اقتصادی تبدیل شد، اما در بهار، مساله‌ای قدیمی‌تر و س ساختاری تر بار دیگر به جمع مهم‌ترین دغدغه‌های فعالان اقتصادی بازگشت.

نقشه استانی؛ فاصله قابل توجه میان استان‌ها

نتایج پایش محیط کسب و کار نشان می‌دهد شرایط فعالیت اقتصادی در استان‌های مختلف کشور یکسان نیست. در بهار ۱۴۰۵، قم با شاخص ۴،۷۸ بهترین وضعیت محیط کسب و کار را در میان استان‌ها داشته و نسبت به زمستان ۱۴۰۴ نیز جهش قابل توجهی ثبت کرده است. پس از قم، اصفهان با ۵،۶۲ و زنجان با ۵،۸۷ در رتبه‌های دوم و سوم قرار گرفتند. در مقابل، ایلام با شاخص ۶،۶۹ نامساعدترین وضعیت محیط کسب و کار را داشته است. پس از ایلام، کردستان با شاخص ۶،۶۹ و هرمزگان با ۶،۶۱ در رتبه‌های پایین قرار دارند. فاصله میان قم و ایلام به ۱،۹۱ واحد می‌رسد؛ اختلافی که نشان می‌دهد تجربه بنگاه‌ها فضای فعالیت اقتصادی در نقاط مختلف کشور تفاوت قابل توجهی دار. بخشی از این تفاوت را می‌توان به ساختار اقتصادی استان‌ها، در سطح ملی و منطقه‌ای است.

گفت: قیمت برق صنعتی تقریباً ۲۰ برابر برق خانگی است و بخش قابل توجهی از هزینه تولید را تشکیل می‌دهد. به گفته او، قیمت‌های دستوری انگیزه صنایع و مصرف‌کنندگان برای بهینه‌سازی را کاهش داده و باید با استفاده از ابزارهای اقتصادی، صنایع را به سمت مدیریت هوشمند و مصرف بهینه هدایت کرد. علی جمالیان، عضو هیات مدیره سندیکای شناسا، با انتقاد از پروژه‌های تسهیل‌دهنده هوشمندسازی گفت: بسیاری از صنایع بدون شناخت مساله اصلی، کار را با نصب سنسور آغاز می‌کنند که نتیجه آن جمع‌آوری داده‌های پراکنده و پدیدنی نیست به این ترت اشیا هوشمند می‌تواند یک شاخص اصلی باید «انرژی به ازای تولید محصول» باشد و ابتدا باید نیاز واقعی صنایع شناسایی و به راهکارهای اقتصادی و ملموس تبدیل شود. میثم صالحی، عضو هیات مدیره سندیکای شناسا نیز با اشاره به هزینه بالای ساخت نیروگاهو کمبود تربیت این نیروها عنوان کرد.

قیمت پراید از یک میلیارد عبور کرد

معدود مدل‌های صفر کیلومتر پراید صندوقدار در بازار آزاد به اسسم پراید کلکسیون با قیمت بالای یک میلیارد برای فروش گذاشته می‌شوند. قیمت پراید صفر کیلومتر ۱۵۱ به عنوان آخرین بازمانده این خانواده در خط تولید سایپا حدود ۹۳۳ میلیون تومان و همین مدل در بازار آزاد به‌طور متوسط یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان فروخته می‌شود. به گزارش فرارو؛ پراید صندوقدار اما از سال ۹۹ از خط تولید سایپا کنار رفت و الان مدل‌های انگشت‌شماری تحت عنوان پراید کلکسیونی و صفر کیلومتر در بازار پیدایمی‌کنند.

وقتی از فروشنده‌ها سراغ قیمت را می‌گیریم، با اعدادی نزدیک یک میلیارد و ۲۰۰ تا یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون روبرو می‌شویم که معادل قیمت کوپیک صفر مدل ۱۴۰۵ است.

قیمت پراید کارکرده البته به آیت‌های زیادی بستگی دارد. سال تولید، میزان کارکرد و سالم بودن وضعیت بدنه و موتور خودرو و تاثیر مهمی در قیمت پیشنهادی فروشنده دارد.

ظرفیت یک میلیون تنی بسته‌بندی بلا استفاده ماند

کارگروه تخصصی شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی با محوریت بررسی مشکلات صنعت کاغذ و مقوای بسته‌بندی در گزار شد و فعالان این حوزه، کمبود مواد اولیه، مشکلات تأمین ارز، محدودیت واردات، کمبود نقدینگی و کاهش تقاضا از مهم‌ترین موانع پیش روی تولیدکنندگان عنوان کردند. در این نشست اعلام شد حدود ۹۰ تا ۹۵ درصد مواد اولیه مورد استفاده در صنعت کاغذ و مقوای بسته‌بندی از کاغذ و مقوای باز یافتی تأمین می‌شود و کمبود این مواد، مستقیماً ظرفیت تولید واحدهای این صنعت را تحت تأثیر قرار داده است. فعالان همچنین محدودیت در واردات خمیر کاغذ، شاشسته و مواد شیمیایی، مشکلات ثبت سفارش و تخصیص ارز، تأمین ماشین‌آلات و محدودیت‌های انرژی را از دیگر چالش‌های این صنعت بر شمردند.

ابوالفضل روغنی، کلیایگانی، دبیر کل اتاق ایران، با اشاره به وضعیت صنعت بسته‌بندی گفت: این صنعت با مشکلات جدی مواجه است و کاهش تقاضا فشار قابل توجهی بر واحدهای تولیدی وارد کرده است. وی با بیان اینکه صنعت بسته‌بندی کشور تا دهه ۹۰ وابستگی بیشتری به واردات داشت، اظهار کرد: امروز بخش قابل توجهی از نیاز کشور در داخل تولید می‌شود و ظرفیت تولید این صنعت در شرایط مناسب به حدود یک میلیون تن می‌رسد، اما شناسا تقاضا موجب شده بخشی از این ظرفیت بلااستفاده باقی‌بماند.

روغنی ادامه داد: در شرایط فعلی، دستگاه‌های مختلف باید به جای افزایش فشار بر واحدهای تولیدی، برای حفظ فعالیت بنگاه‌ها و جلوگیری از تشدید مشکلات صنعت بسته‌بندی همکاری بیشتری داشته باشند. دبیر کل اتاق ایران همچنین با اشاره به الزامات بسته‌بندی گفت: کشور به محیط زیست ضروری است و فعالان اقتصادی نیز رعایت این الزامات را مورد توجه قرار می‌دهند، اما در شرایط کنونی باید مدام الزامات زیست‌محیطی و ضرورت حفظ تولید و اشتغال فعالان را در نظر گرفت. با تأکید بر محدودیت منابع در شرایط فعلی اقتصاد کشور، افزود: هر اقدامی که به حفظ تولید و اشتغال و عبور صنایع از شرایط دشوار کنونی کمک کند، موقراتی صورت بگیرد، مورد توجه قرار گیرد.

در ادامه این نشست، محمد اسکندری، دبیر کارگروه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی اتاق ایران، بر ضرورت شناسایی دقیق موانع قانونی و مقرراتی صنعت تأکید کرد. وی گفت: هدف از برگزاری این جلسات، حل مشکلات بخش خصوصی است و تصمیمات دستگاه‌های اجرایی باید در چارچوب وظایف و اختیارات قانونی اتخاذ شود.

اسکندری افزود: برای رفع هر مشکل ابتدا باید مشخص شود کدام قانون، دستورالعمل یا بخشنامه موجب ایجاد مانع برای فعالان اقتصادی است. است. بر این اساس، بخش خصوصی باید موارد مورد اعتراض خود را به صورت مشخص با دستگاه مربوطه مطرح کند تا در صورت وجود ظرفیت قانونی، روند اصلاح و رفع مانع دنبال شود. وی همچنین بر استفاده از ظرفیت‌های قانونی دستگاه‌ها، از جمله بانک مرکزی، تأکید کرد و گفت در مواردی که امکان قانونی برای حل یک مشکل وجود دارد، باید از این ظرفیت استفاده و موضوع تا رسیدن به نتیجه پیگیری شود.

فعالان صنعت کاغذ و مقوا در ادامه این نشست، کمبود کاغذ و مقوای باز یافتی را مهم‌ترین مشکل تولید مواد اولیه عنوان کردند. به گفته آنها، وابستگی به واردات خمیر کاغذ، شاشسته و مواد شیمیایی، محدودیت‌های ثبت سفارش و تخصیص ارز، کمبود سرمایه در گردش، مشکلات تأمین ماشین‌آلات و محدودیت‌های انرژی نیز روند تولید را با مشکل مواجه کرده است.

فعالان این صنعت همچنین کاهش قدرت خرید خانوارها و افت تولید در صنایع مصرف‌کننده را از عوامل کاهش تقاضا عنوان کردند؛ مساله‌ای که در کنار افزایش هزینه‌های تولید، فشار بیشتری بر واحدهای تولیدی وارد کرده است.

در همین راستا، تسهیل واردات کاغذ و مقوای باز یافتی از عراق و سایر کشورهای همسایه، ایجاد سازوکار مشخص برای تأمین ارز مواد اولیه و ماشین‌آلات و تدوین بسته تأمین مالی برای تأمین سرمایه در گردش از جمله پیشنهادهای مطرح‌شده در این نشست بود.

همچنین پیشنهاد شد وزارت صمت با همکاری تشکل‌های تخصصی، وضعیت تأمین و مصرف مواد اولیه را ساماندهی کند و راهکاری سازمان حفاظت محیط زیست، فرآیند و سایر الزامات و مقوای باز یافتی از کشورهای واردات را تسهیل کند. فعالان صنعت کاغذ و مقوا همچنین نسبت به تعدد مجوزهای زیست‌محیطی و طولانی شدن فرآیندهای اداری انتقاد کردند. به گفته آنها، نبود سازوکار شفاف برای تخصیص ارز ماشین‌آلات و طولانی شدن فرآیندهای اداری، اجرای طرح‌های توسعه‌ای و نوسازی تجهیزات را با تأخیر مواجه کرده و هزینه‌های تولید را افزایش داده است.